

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8798** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на "Веджи прайд" ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр. С., ж .к. "Д.", [улица], представлявано от управителя П. Г. Б. чрез адв. М. С., с която е предявен иск на основание чл.19ж от АПК срещу Държавен фонд "Земеделие" за заплащане на обезщетение за забавено изпълнение на административен договор № 26/04/1/0/91582/08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.), . Претендираното обезщетение е в общ размер на 197 296,34 лева, представляващо лихва за забава, както следва: за сумата от 986 174,65 лева за периода от 29.07.2022 г. до 22.12.2023 г. в размер на 162 253,67 лева и върху сумата от 163 629,94 лева, за периода 29.07.2022 г. до 30.04.2024 г. в размер на 35 042,67 лева, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба се излагат твърдения, че ответникът Държавен фонд „Земеделие“ не е изпълнил задълженията си по сключения договор за БФП, не е платил дължимата безвъзмездна финансова помощ до изтичане на нормативно определения срок на 15.09.2020 г. Всяко забавено изпълнение според "Веджи прайд" ЕООД поражда претенция за заплащане на закъснителни вреди и съобразно правилото на чл.86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата . Въвеждат се доводи, че спазването на сроковете за заплащане на безвъзмездната финансова помощ по договора е от изключителна важност за постигане на целите на мерките на общата селскостопанска политика. Исковата претенция за лихва за забава е в общ размер на 197 296,34

лева.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. М. С., която поддържа исковата молба и претендираната искова претенция. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът в производството – Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) се представлява от гл. юрисконсулт П. Г., която оспорва исковата молба. Представя подробен писмен отговор, в който излага доводи, че исковата претенция е недопустима, тъй като проекта е приключил и административният договор следва да се счита за прекратен и е недопустимо да се образува производство по смисъла на чл.19ж от АПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Не представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по исковата молба.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между ДФ „Земеделие“ и ищецът „Веджи прайд“ ЕООД е сключен договор № 26/04/1/0/91582/08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Безвъзмездната финансова помощ се предоставя по реда и при условията на Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 — 2020 г. (Наредба № 9/21.03.2015 г.). Договорът е сключен за изпълнението на дейностите по одобрен проект № 6/04/1/0/91582/ „Оранжерия с термоекран и автоматичен климат контрол „съгласно чл. 3, ал. I от него първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ, която следва да бъде предоставена на ползвателя е 1 173 240 лв. Размерът на подпомагането е конкретизиран в Приложение № 1 към договора „Таблица за одобрените инвестиционни разходи“ и представлява до 60 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи за осъществяването на проекта. Според чл.4 от договор № 26/04/1/0/91582/08.01.2018 г. окончателният размер на помощта се определя от ДФ "Земеделие" след подаването на заявката за окончателно плащане от дружеството по реда на чл.45 и чл.46 от Наредба № 9/21.03.2015 г. Срокът за подаване на заявката за окончателно плащане е не по-дълъг от един месец от изтичането на срока по чл, 6, ал. 4 от договора. Условието, предвидено за извършване на окончателно плащане в разпоредбата на чл.4 е заявката да е окомплектована с всички изискуеми документи и проверки от страна на ДФ "Земеделие", при които да се установи фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрения проект и реално извършената инвестиция, както и спазването на всички останали условия за изплащането на помощта. Съгласно чл. 5 от договора ДФ „Земеделие“ изплаща определения размер на финансовата помощ в срок от 3 месеца от подаването на заявката за окончателно плащане. Според чл. 6, ал. I и ал. 2 от договор № 26/04/1/0/91582/08.01.2018 г. ползвателят на подпомагане е длъжен да извърши инвестицията в срок от 36 месеца, който срок започва да тече от датата на сключване на договора.

От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че към договора са сключени 3 броя анекси, както следва: 1) Анекс №1 от 05.09.2018 г., с който са изменени Приложение № 1 и Приложение № 5 към договора; 2) Анекс № 2 от 20.11.2018 г. е изменена банковата сметка по договора и 3) Анекс №3 от 21.04.2020 г., с който са изменени Приложение №

1 и Приложение № 5 към договора.

В изпълнение на договорното си задължение дружеството е изпълнило всички свои задължения по договора и е подало заявка за плащане с № 26/04/1/0/91582/3/01 от 15.06.2020 г. На основание чл.47 от Наредба № 9/21.03.2015 г. в срок не по -късно от 3 месеца след подаване на заявката за окончателно плащане Разплащателната агенция /РА/ извършва проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявката за плащане, като може да извърши и проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и за установяване спазването на критериите за допустимост.

В същия срок РА одобрява или мотивирано отказва изплащането на част или цялата финансова помощ след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция, като е длъжна да изплати одобрената финансова помощ в съответствие с резултатите от проверките.

В чл. 47, ал. 1 от Наредба № 9 изрично е предвидено задължението на ответника, именно в този тримесечен срок да извърши нужните проучвания и проверки, както по документи, така и на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи, както и да може да провери спазването на критериите за допустимост, както и на ангажименти или други задължения на ползвателя по настоящата наредба, договора за предоставяне на финансова помощ и/или ПРСР 2014 - 2020 г., да връчи доклада от проверка на ползвателя и да му даде срок от 10 работни дни за възражения, като след изтичането на този срок следва мотивирано да одобри или откаже изплащането на част или цялата финансова помощ след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция и да изплати одобрената финансова помощ в съответствие. Тоест нормативно определените срок на ответника за изплащането на помощта е тримесечен.

Срокът за произнасяне от ДФ „Земеделие“ по постъпилото от ищеца искане за окончателно плащане, може да бъде удължен в изрично предвидени от закона случаи и при наличието на следните хипотези:

Първата хипотеза, е когато РА е изисквала от ползвателя допълнителни данни или документи - със срока за тяхното представяне. Когато от РА са събрани данни или документи, от които възниква съмнение за нередност, срокът се удължава до установяване от административния орган на всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване на случая, а при установени съмнения за наличие на престъпни обстоятелства - до постановяване на влязъл в сила акт на компетентния орган.

Втората хипотеза е когато при обработката на заявката за плащане се установи необходимост от предоставяне на становище или информация от други органи или институции — до датата на получаването им в РА или когато се провежда контролна проверка въз основа на Приложение I, т. 4 от Делегиран регламент (ЕС) № 907/2014 на Комисията от 11 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) Хе 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с разплащателните агенции и други органи, финансовото управление, уравниването на сметки, обезпеченията и използването на еврото (ОВ, L 255/18 от 28 август 2014 г.) (Делегиран регламент (ЕС) Ха 907/2014) - с един месец.

По делото не са представени доказателства за спиране на искането за плащане. От ответникът не се въвеждат твърдения и за наличие на надлежен акт за спиране на обработката. Нарочен акт за спиране на обработката на искането за плащане ответникът не е представил по настоящото производство, въпреки твърденията в писмения отговор, че са налице правните основания за удължаване /спиране на срока, поради наличие на образувано досъдебно производство № 1266 ЗМ-39/2022 г. по описа на ГД БОП - МВР и пр. пр. № 1.000197/2021 г. на Европейската

прокуратура. След като според ответната страна са били налице правните основания, административният орган е бил длъжен да издаде административен акт за спиране обработката на заявката на „Веджи прайд“ ЕООД, но такъв не е издаден.

Не са представени и други писмени доказателства, въз основа на които, съдът да направи извод, че са констатирани непълноти или грешки в заявката за плащане за отстраняване на непълноти и грешки по приетата заявка за плащане с изх. № 01-2600/3152 от 17.07.2020 г., въпреки твърдението на процесуалния представител на ответника, че във ДФ „Земеделие“ е получен отговор с вх. № 01- 2600/3152/11.08.2020 г. Дори да се приеме, че такова писмо е изпращано то помощта отново е платена извън законоустановения срок за това. До изпращането на писмото са били изтекли 32 дни от срока за обработка на подадена заявка за плащане. Дори и да се приеме, че срокът е удължен и е започнал да тече отново на 11.08.2020 то същият е изтекъл на 07.10.2020 г. към която дата липсват данни да е извършено плащане.

Видно от приобщените материали по адм. дело № 2730/2021 г. по описа на АССГ 51 състав, приключило с влязло в сила съдебно решение, изпълнителния директор на ДФЗ е издал решение № 26/04/1/0/91582/3/01/3/01/04/02, изх. № 01-2600/172 от 08.01.2021, с което е отказано изплащането на финансова помощ по заявка за плащане № 26/04/1/0/91582/3/01 от 15.06.2020 г, в размер на 1 173 240 лева. Административният акт е отменен с Решение № 5274/10.08.2022 г., постановено по адм. дело № 2730/2021 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 51-ви състав, оставено в сила с Решение № 2909 от 21.03.2023 г., постановено по адм. д. № 9839/2022 г. на ВАС, Четвърто отделение.

Съгласно чл. 177, ал. 1 от АПК решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. В тази връзка след отмяната на решението на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за изплащане на безвъзмездната финансова помощ, то отмяната на издадения от него административен акт има обратно действие спрямо всички и не може в рамките на настоящото производство да бъдат извеждани благоприятни правни последици въз основа на отменен, поради незаконосъобразност административен акт.

В хода на настоящото производство са приети всички писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка по сключения договор за БФП, приети са материалите по адм. дело № 2370/2021 г. по описа на АССГ, приключило с влязло в сила съдебно решение, прието е и заключение по допусната до изслушване съдебно –техническа експертиза, както и заключение по изготвената съдебно –счетоводна експертиза. Експертните заключения не са оспорени от страните. Същите са приети от съда, като изготвени въз основа на приобщените доказателства и при извършен оглед на място от вещото лице С. Я.. Съдът кредитира изцяло заключението на вещите лица, като изготвени компетентно, обективно и обосновано.

Съгласно заключението на съдебно –техническата експертиза инвестицията по договор № 26/04/1/0/91582/08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.) - „Оранжерия с термоекран и автоматичен климат контрол“ е изпълнена. Това заключение е изготвено както въз основа на представените и приети писмени доказателства – удостоверение за въвеждане в експлоатация № 15/13.05.2020 г. на строеж V –та категория, така и от извършения личен оглед от експерта. В съдебно заседание вещото лице Я. заяви, че при посещенията на място, оранжерията работи и предстои разсаждане на разсад. Касае се за целогодишен цикъл на засаждане и отглеждане на зеленчуци – домати и краставици. Оранжерията е отопляема, с вентилация и климатизация и работи целогодишно.

Експерта, изготвил съдебно –счетоводната експертиза е изчислил размерът на законната лихва върху сумата от 986 174, 65 лева за периода от 29.07. до 22.12.2023 г., който е 162 253, 67 лева; изчислена е и законната лихва върху сумата от 163 629,94 лева за периода от 29.07.2022 г. до 30.04.2024 г. , а именно 35 042,67 лева. Лихвата е изчислена съгласно Методика на МС, определена с Постановление на МС № 246 от 2014г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Законът за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) урежда прилагането на мерките и подмерките от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. по чл. 21, параграф 1, букви "а" и "б", чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.).

Разпоредбата на чл.12 ал.7 от Закона за подпомагане на земеделския производител в неговата редакция към датата на сключване на процесния договор за безвъзмездна финансова помощ (ДВ, бр. 12 от 2015 г.) предвижда, че отношенията между фонда и получателите на кредити, субсидии и гаранции, както и между фонда и лицата, ползващи се от други негови услуги, се уреждат с договори или въз основа на подадени заявления за подпомагане или административни актове, издадени по повод подадени заявления за подпомагане.

След изменението на АПК със Закона за изменение и допълнение на АПК (ДВ, бр. 74 от 20.09.2016 г.), посочените в разпоредбата договори попадат в обхвата на легалното определение на административен договор, дадено в чл.19а от АПК (Нов ДВ бр.74 от 2016 г.), съобразно което административният договор представлява писмено съглашение между административен орган и граждани или организации, сключено в производство пред административен орган и предвидено в специален закон.

Член 19ж от АПК е изменен с § 8 от ЗИД на АПК (обн. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2019 г.). Видно от § 156 от същия ЗИД, § 8 влиза в сила от 01.01.2019 г. и урежда процесното правоотношение в действащата си редакция.

При така очертаната правна рамка следва да се приеме, че сключеният между страните договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ от 08.01.2018 г. е административен по своя характер, доколкото е сключен между ДФ „Земеделие“ и бенефициента – ищецът по делото, при действието на чл.19а от АПК, в производството по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1, което е административно по своя характер, като възможността за това е изрично предвидена в специален закон - чл. 12, ал. 7 от ЗПЗП. С този договор са уредени правата и задълженията на всяка от страните по учреденото между тях правоотношение по отпускане на помощта за изпълнение на одобрен проект - „Оранжерия с термоекран и автоматичен климат контрол“.

Предвид изложеното, съдът приема, че предявения от „Веджи прайд“ ЕООД иск е с правно основание чл. 12, ал. 7 от ЗПЗП във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД и на основание чл. 19ж, ал. 2 от АПК подлежи на разглеждане по реда на дял трети от кодекса.

Със сключения договор ДФ „Земеделие“ се задължава да изплати на ползвателя финансова помощ с първоначално одобрен размер от 1 173 240 лева в срок до три месеца от подаването на заявката за окончателно плащане по арг. от чл. 3, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 от договора. Съобразно чл. 4, ал. 1 от договора РА следва да определи окончателния размер на помощта за изплащане на ползвателя след подаване на заявката за окончателно плащане и след извършване на съответните проверки и анализи, въз основа на които да бъде установено фактическото съответствие и съответствието по документи между

одобрената по проекта и реално извършена инвестиция и спазването на всички условия за изплащане на помощта, договорени между страните и/или регламентирани в Наредба № 9/21.03.2015 г. и в други относими нормативни актове и актове на правото на Европейския съюз. При наличието на обстоятелствата, описани в чл. 9, ал. 1 от договора, фондът може да откаже изплащането на помощта изцяло или частично. Уговореното между страните е в пълно съответствие с разпоредбите на Наредба № 9/21.03.2015 г. Изцяло в горния смисъл са мотивите на Решение № 4549 от 30.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12945/2024 г. на ВАС, Четвърто отделение.

Отпускането на финансовата помощ по подмярка 4.1 се осъществява с публични финансови средства, отпуснати от европейските фондове - ЕЗФРСР. С оглед спазване на принципите, при които се разходват тези средства, с чл. 47 от Наредба № 9/21.03.2015 г. на ДФ „Земеделие“ е възложено правомощие да изчисли размера на дължимото плащане след като прецени кои от заявените разходи са допустими и реално извършени въз основа на проверките по чл. 46, ал. 1, т. 1 и 2 и при спазване на разпоредбите на чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 и чл. 35 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 и едва след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция, в съответствие с чл. 46, ал. 1, т. 3 от Наредбата да одобри или мотивирано да откаже изплащането на част или цялата финансова помощ.

След подаване на заявката за плащане ДФ "Земеделие" следва да прецени допустимостта на извършените разходи и въз основа на тази преценка да одобри или да откаже плащането изцяло или частично. Определянето на окончателния размер на помощта е поставено в изключителната компетентност на РА и то се извършва след необходимите административни проверки и проверки на място. Основателно в отговора на исковата молба е посочено, че установеният срок за изплащането на безвъзмездната финансова помощ е инструктивен, а не императивен, като това е така, защото дори и след изтичането му административният орган може да се произнесе с административен акт в тази насока, както е и в настоящия случай. Да се приеме противното би означавало да се признае на РА възможността да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение. Същевременно закъснялото изплащане на подпомагането предопределя възникването за ДФ „Земеделие“ на задължението за изплащане на законна лихва.

Изцяло неоснователни са възраженията на ответника, че след влизането в сила на двете решения за изплащане на безвъзмездната финансова помощ процесният договор е прекратен. От събраните по делото доказателства и доказателствени средства се установява, че ДФ „Земеделие“ е изплатил подпомагането много след падежа на това задължение. Последното е нов юридически факт, който поражда право на ищеца да претендира законна лихва за забавеното изплащане на дължимото му подпомагане. Съгласно Решение № 12292 от 11.12.2023 г., постановено по адм. д. № 1950/2023 г. на ВАС, Трето отделение, *„при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата — чл. 86 ЗЗД. Законната лихва се дължи на кредитора, без да се изисква от него да доказва, че действително е претърпял вреда в размер на тази лихва.“* Последното е валидно, дори когато длъжник по вземането е държавата, какъвто е случая в цитираното решение. На

още по-силно основание следва да се дължи законна лихва от ответника на основание чл. 19ж от АПК във вр. с чл. 86 от ЗЗД.

Съгласно чл. 6, ал. 5 от договора ползвателят е длъжен да спазва всички договорни и нормативни задължения, които произтичат от предоставеното подпомагане за срок от три години от датата на получаването на окончателното плащане -когато ползвателят е малко или средно предприятие по смисъла на ЗМСПМ. Помощта е окончателно платена на 30.04.2024 г. тоест срокът на мониторинга изтича 30.04.2027 и договорът е действащ и към настоящия момент.

При аналогична фактическа обстановка в Решение № 4549/30.04.2025 г. по адм.дело № 12045/2024 г. по описа на ВАС IV то отделение, касационната инстанция приема, че вземането на ползвателя на помощта не става изискуемо едва след протичането на тези проверки и определяне на окончателния размер на помощта. Напротив, вземането на ползвателя става изискуемо с извършването на инвестицията в уговорения срок и то следва да бъде предявено за плащане в едномесечен срок от изтичане на срока за извършване на инвестицията. Вземането е определено по размер още при сключване на договора и обстоятелството, че административният орган може да откаже изплащането на част от заявените разходи на основанията, предвидени в Наредба № 9/21.03.2015 г., не означава, че вземането не е определено по размер т.е. не е изискуемо.

В процесния случай завършването на инвестицията е установено, както с официални свидетелстващи документи - удостоверението за въвеждане в експлоатация на инвестицията, така и с приетото и неоспорено заключение по СТЕ, както и с допълнителните обяснения, дадени от вещото лице С. Я. в проведеното по делото открито съдебно заседание, Съдът приема, че от посочените доказателства и доказателствени средства безспорно се установява, че инвестицията е завършена към 13.05.2020 г.

Ползвателят на подпомагане е спазил уговореното в договора и е подал заявка за плащане в предвидения срок. От подаването на тази заявка на 15.06.2020 г. е започнал да тече и тримесечния срок за извършване на съответните проверки и определянето на окончателния размер на помощта, дължима на ползвателя въз основа на приетите за допустими и реално извършени разходи. До изтичането на този срок на 15.09.2020 г. ДФ „Земеделие“ не е изпълнил задължението си да изплати дължимата помощ. Действително и в договора, и в наредбата е предвидена възможност за удължаване на тримесечния срок, уговорен в полза на РА. Съгласно чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 9/21.03.2015 г. срокът може да бъде удължен, ако РА е упражнила правомощието си да изиска допълнителни данни и/или документи от ползвателя на помощта. В този случай тримесечният срок се удължава със срока за представяне на изисканите данни и/или документи от ползвателя. В процесния случай до ползвателя на подпомагане е изпратено уведомително писмо за отстраняване на непълноти и грешки, но това се е случило едва след изтичане на срока за произнасяне от ответника. По изложените мотиви не може да се приеме, че срокът е надлежно удължаван на това основание. Противно на възраженията на ответника, в случая както договорът, така Наредба № 9/21.03.2015 г. и Наредба № 4/30.05.2018 г. не предвиждат автоматичното удължаване на срока при настъпване на определено обстоятелство. Така в Наредба № 9/21.03.2015 г е използвана формулировка „срокът може да бъде удължен“, а не „срокът се удължава“, което означава, че удължаването на

срока изисква волеизявление от страна на фонда в тази насока, като това волеизявление следва да е надлежно известно на другата страна по договора. Изцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 4549 от 30.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12945/2024 г. на ВАС, Четвърто отделение.

В уговорения и установен в Наредбата и договора срок, който не е бил удължен по предвидения ред, фондът е бил длъжен да извърши необходимите проверки, въз основа на които да изчисли размера на дължимите на ползвателя плащания въз основа на приетите за допустими и реално извършени разходи и да изплати одобрената финансова помощ или да откаже. След като това не е сторено, е налице неизпълнение на поетото от фонда задължение по договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ.

Спазването на сроковете е от изключителна важност за постигане на целите на мерките на общата селскостопанска политика. Така в съображение 27 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 изрично се сочи, че помощта от Съюза следва да се изплаща на бенефициерите навреме, за да могат те да я използват ефективно. Неспазването от държавите членки на крайните срокове за плащанията, установени в правото на Съюза, може да създаде сериозни затруднения за бенефициерите и да изложи на риск годишното разпределение на бюджета на Съюза.

Дължимите на дружеството суми са изплатени, като на 22.12.2023 г. по банковата сметка на дружеството е постъпила сума в размер на 986 174,65 лв. и на 30.04.2024 г. е изплатена сума в размер на 163 629,94 лева.

Размерът на одобрените за подпомагане разходи възлиза на 1 149 804, 59 лева и окончателният размер на дължимата на ползвателя помощ е установен по предвидения в чл. 46, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9/21.03.2015 г. ред.

Тази сума е следвало да бъде изплатена на дружеството съобразно чл. 46, ал. 1, т. 4 в предвидения тримесечен срок. Това е така, тъй като макар и определена с решението за изплащане на помощта сумата представлява действително направени и платени от ползвателя разходи, приети за допустими за финансово подпомагане по подмярка 4.1, които са предявени за възстановяване от ползвателя на помощта. Сумата е платена на 22.12.2023 г. и на 30.04.2024 г.

Неоснователни и необосновани са възраженията на ответника, че исковата претенция е неясна. От приетите по делото писмени доказателства и съдебно-счетоводна експертиза се установи, че ДФ „Земеделие“ не е платил дължимата безвъзмездна финансова помощ до изтичането на нормативно определения срок на 15.09.2020 г. Всяко неизпълнение на парично задължение е забавено изпълнение и може да породи претенция за заплащане на закъснителни вреди. Съобразно правилото на чл. 86 от ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В тази връзка е претендираната лихва за забава в зависимост от датите на всяко от двете плащания, като е съобразена и датата на депозиране на исковата молба. Така претендираната лихва за забава върху сумата от 986 174, 65 лв. за периода от 29.07.2022 г. до 22.12.2023 г. възлиза на 162 253,67 лв., а лихвата за забава върху сумата от 163 629, 94 лв. за периода от 29.07.2022 г. до 30.04.2024 г. възлиза на 35042,67 лв. Общият размер на претендираното обезщетение за забавено плащане е 197 296, 34лв.

Възраженията на ответника във връзка с претендираната лихва за забава върху общия

размер на обезщетението, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното му изплащане са изцяло неоснователни.

Предвид изложеното, исковата молба е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат на ищеца, които са своевременно заявени по представен списък и са в общ размер на 14 941, 85 лева, от които заплатена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 7941, 85 лева, заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 6000 лева и внесени депозити за вещи лица в общ размер на 1000 лева. Представен е договор за правна помощ, съгласно който адвокатското възнаграждение е изплатено в брой.

Неоснователно е възражението за прекомерност, тъй като заплатеното адвокатско възнаграждение е изцяло съобразено, както с Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, така и с фактическата и правната сложност на делото.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 да заплати на „Веджи прайд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от **82 958,98 евро** /осемдесет и две хиляди деветстотин петдесет и осем евро и 0,98 / равностойни на 162 253,67 лева /сто шестдесет и две хиляди, двеста петдесет и три лева и 0,67/ , представляваща лихва за забава върху сумата от 504 223,09 евро /равностойни на 986 174,65 лева /за периода от 29.07.2022 г. до 22.12.2023 г./ ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 да заплати на „Веджи прайд“ ЕООД с[ЕИК] сумата от **17 917, 03 евро** /седемнадесет хиляди деветстотин и седемнадесет евро и 0,03/ равностойни на 35042,67 лева /тридесет и пет хиляди четиридесет и два лева и шестдесет и седем стотинки , представляваща законна лихва върху сумата от 83 662,65 евро /осемдесет и три хиляди шестстотин шестдесет и три евро и 0,65/ равностойни на 163 629,94 лева/ за периода от 29.07.2022 г. до 30.04 .2024 г./, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 136 да заплати на „Веджи прайд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. сумата от **7 639,64 евро** / седем хиляди шестстотин тридесет и девет евро и 0,64/ равностойни на 14 941, 85 лева / четиринадесет хиляди деветстотин четиридесет и един лев и осемдесет и пет стотинки/ за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

